

Zentay Anikó: Piros-Kék

November 30, az Eötvös-hét utolsó napja.

Az iskola minden diákja ezt a napot várta, erre a versenyre készült – talán, nem tévedek nagyot, ha azt gondolom – a tanévkezdés óta. Igen, a Piros-Kék.

Már korán reggel gyülekeztek a tetőtől-talpig pirosba vagy kékbe öltözött, rettentően izgatott gyerkőcök. Folyt a festék kézről, arcról, hajról. Némelyik sminket még egy indián törzsfőnök is megirigyelhette volna.

8 órakor, - Rita néni vezetésével és sok lelkes segítője közreműködésével - végre elkezdődött a várva várt verseny. Mivel iskolánk kerek jubileumot ünnepel (40 éves), ezért a gyerekeknek több „retró” feladattal is meg kellett küzdeniük. Például megismerkedtek az úttörő 12 ill. a kisdobos 6 pontjával, 40 évvel ezelőtti slágerekre táncoltak és sok más, az iskolával, az iskola történetével kapcsolatos kérdést kellett megválaszolniuk.

Az egész verseny egy tanítási napra volt felfűzve. Természetismeret, matek, irodalom, történelem, képzőművészet, ének, tánc és természetesen testnevelés óra követték egymást. Mindez sok-sok retró és mai zenével fűszerezve. A gyerekek - mint minden évben -, most is nagy lelkesedéssel, óriási energiával és hangerővel teljesítették a hol könnyebb, hol nehezebb, de mindig vicces, szórakoztató, tudást, kreativitást és sok ügyességet kívánó feladatokat.

A verseny befejeztével már csak arra maradt erő, hogy mindenki elmajszolja a piros és kék mignonokat.

És Kedves Gyerekeim, a végére egy kis morgás, ha elfogadjátok tőlem, ...ha nem akkor is.

Ez egy vetélkedő és nem egy vérre menő csata. Örültem volna, ha a vesztes csapat föláll és megtapsolja a győztest. Sajnos, az életben nem mindig mi nyerünk. Meg kell tanulni „emelt fővel” elviselni a verességet. Ez csak egy játék, de a játék hihetetlenül fontos, mert az készít fel Titeket az élet komolyabb „játékaira”.

Egy verseny végén a két versenyző kezét fog és a vesztes azt mondja a győztesnek: „most te voltál a jobb”. Ehelyett én csak zokogást és vádaskodást hallottam. Pedig akár elhiszitek nekem, akár nem, SOHA NINCS előre elhatározva, hogy melyik csapat fog győzni.

Kicsit keserű szájjal mentem haza, és nagyon sajnáltam Rita nénit és segítőit, akik több napon és éjszakán át dolgoztak azért, hogy ez a verseny jó szórakozás legyen Nektek.

Higgyétek el, nem is olyan nehéz kimondani azt, hogy „most te voltál a jobb”. Próbáljátok ki egyszer!